

w tym rodzaju pisania. Niebyły w pierwiastkach swoich wierszami obwieszczane, Sokrates niektóre w rytmach umieścił, zaś uczeń jego Platon w księgach swoich o Rzeczypospolitej, gdy Homera czytać zabronił, Ezopa nie tylko pozwolił, ale zalecił, iżby były czytane. Fedr przełożył je na język łaciński; na wstępie wyraża, iż Athencykowie posąg Ezopowi wystawili, ku czci powszechniej, obwieszczając pamięć niewolnika, a to dla tej przyczyny, iżby każdy wiedział, iż droga do sławy wszystkim jest otwarta, a chwała i uwielbienie nie urodzeniu lecz cnotcie należy.

Æsopi ingenio statuas posuere Attici,  
 Servumque collocarunt æterna in basi,  
 Patere gloriæ ut quisquis noscat viam  
 Nec generi tribui sed virtuti gloriam.

*Niektórych Greckich Rymotworców, których nazwiska  
 nie są wiadome, maxymy.*

Cnotliwi ludzie nie znają tego, co to jest nienawiść. Cokolwiek działają, tak jest dobre, iak oni sami.

Błąd z niewiadomości pochodzący rzadko się usprawiedliwić może.

Spokoyność życia naszego jest odetchnięciem w boleści.

Dobre obyczaje podobne rodzaynemu drzewo: smaczny owoc zawsze przynoszą.